

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:19
מוצאי שב"ק.....5:51
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל כ"ד-כ"ה
בבלי.....נדרים ס"ז
ירושלמי.....ברכות מ"ח
תוספתא.....גיטין ג'
רמב"ם.....מלוה ולוה כ"ג

שעה 12, גליון 14 (584)

פרשת ויגש, ז' טבת, שנת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

דראפע זיך און דערהאלט זיך

דעם קומענדיגן דינסטאג, עשרה בטבת, געפאלט די יארצייט פון הייליגן רבי נתן ז"ע. רבי נתן איז געבוירן געווארן אין יאר תק"מ, צו זיין טאטע רבי נפתלי הירץ ז"ל און זיין מאמע לאניע ע"ה. ער איז אויפגעוואקסן אין שטאט נעמירוב, זיין טאטע איז געווען א גרויסער תלמיד חכם, ער איז אבער אויך געווען א גרויסער סוחר און אן עושר, ער האט געהאט א קביעות צו לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, און צו דורכלערנען יעדע וואך די מדרש אויף די פרשה.

ביי די דרייצן יאר איז רבי נתן א חתן געווארן, און האט ער חתונה געהאט צו זיין ווייב אסתר שיינדל ע"ה, א טאכטער פון איינע פון די גדולי הדור אין יענע תקופה, הנאון הגדול רבי דוד צבי אויערבאך ז"ע וועלכער איז געווען רב אויף דריי גרויסע שטעט שאריגראד, מאהלוב און קרעמניץ, און אויף נאך פילע קליינע שטעט און דערפער ארום. רבי דוד צבי איז געווען גאר א גרויסער מענטש, דער הייליגער צדיק רבי ר' ברוך'ל פון מעזעביזש ז"ע האט געזאגט אויף אים אז אליהו הנביא גייט מיט אים מיט שטענדיג.

רבי נתן איז שוין דעמאלט געווען א גרויסער מתמיד און א למדן עצום, ער האט געקענט ש"ס ופוסקים, אזוי ווייט אז ער האט געקענט איבערגיין אויף אויסנווייניג יעדע תוספות אין ש"ס אין די רייע. זיין שווער האט זייער שטארק געהאלטן פון אים, און ער האט געהאפט אז רבי נתן וועט איבערנעמען זיין רבנות נאך זיינע הונדערט און צוואנציג.

כאטש וואס זיין שווער איז געווען זייער גרויס, האט ער אבער נישט געהאלטן פונעם דרך הבעל שם טוב ז"ע, ער פלעגט אנטאגן זיינע קינדער און איידעמער אז זיי זאלן זיך נישט מתחבר זיין צו די חסידים. ווען רבי נתן איז אבער געזעסן אין בית המדרש און געלערנט האבן די חסידישע אינגעלייט אין בית המדרש גערעדט מיט אים און זיך גע'טענה'ט מיט אים, אויפ'ווייזנדיג אז

א ווארט אויף די פרשה

ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אתי הנה, דער מדרש זאגט (בראשית רבה כא, ו) אין ועתה אלא לשון תשובה, דאס ווארט ועתה מיינט תשובה. דארף מען פארשטיין וואס האט דער ווארט ועתה מיט תשובה?

דער רבי שרייבט אויף אסאך פלעצער, אז דער עיקר תשובה איז, אז מען זאל פארגעסן אלעס וואס מען האט געטון ביז יעצט און אנהייבן שטענדיג פון ניי אזוי ווי מען וואלט יעצט געבוירן געווארן, מען הייבט יעצט אן צום ערשטן מאל צו דינען דעם אייבערשטן.

אויב געדענקט מען אלע דורכפעלער וואס מען האט געהאט, ווערט מען זייער טרויעריג, מען ווערט אין פעס, און מען קען נישט תשובה טון, דערפאר דארף מען שטענדיג פארגעסן וואס ס'איז געווען, און אזוי קען מען זיין פרייליך און אנהייבן נאכאמאל מיט א פרישקייט צו דינען דעם אייבערשטן, און דאן זעט מען אז אלע דורכפעלער וואס מען האט געהאט, איז גאר געווען גרויסע טובות, וואס דער אייבערשטער האט זיכער געפירט אזוי צום גוטן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כ"ו), ביי די וועלט איז שפחה, פארגעסן, א גרויסער חסרון, אבער אין מיינע אויגן האט שפחה א גרויסע מעלה. ווייל ווען נישט וואס א מענטש פארגעסט, וואלט ער גארנישט געקענט דינען דעם אייבערשטן. ווען דער מענטש וואלט געדענקט אלע שלעכטע זאכן וואס ער האט געטון, וואלט ער זיך בכלל נישט געקענט אויפהויבן צו דינען דעם אייבערשטן, ער וואלט אלץ געהאט בלבולים פון זאכן וואס ער איז דורך. אבער דורך דעם וואס א מענטש פארגעסט, קען ער זיך אלץ אויפ'רישן און אנהייבן פון ניי.

דער רבי אלייך האט געזאגט אויף זיך (שם) אז ער טראכט קיינמאל נישט צוריק וואס ס'איז געווען פריער, ווי גאר א זאך גייט אריבער, גייט עס אינגאנצן ארויס פון זיין קאפ, ער טראכט קיינמאל נישט איבער וואס ס'איז געווען אמאל.

עס איז געווען אמאל א ברסלב'ער חסיד, אן ערליכער איד, וואס פלעגט פעטן פון זיינע חברים עובדי ה' זיי זאלן אים קומען אויפ'וועקן ביי חצות הלילה ווען זיי פלעגן גיין אפ'רעכטן חצות און נאכדעם זיך מתבודד זיין א גאנצע נאכט ביז חתיקין. מען פלעגט אים אויפ'וועקן יעדע נאכט, ער פלעגט אויפ'שטיין און זיי זאגן: "אויך בין אויך, אויך קום שוין", און ער פלעגט זיך צוריק לייגן שלאפן ביזן טאג אריין, אזוי איז געווען נאכט נאך נאכט, ווען ער איז געקומען אין שול פלעגט ער זאגן מיט א שמייכל: "אויך וועל פון יעצט זיין אן ערליכער איד", "פון יעצט וועל איך דינען דעם אייבערשטן". דאס איז דער לימוד פון רבי'ן, נישט קוקן אויף צוריק נאר אנהויבן פונדאסניי.

דער יצר הרע איז זייער כיתרע, ער קומט צו יעדן מענטש מיט אן אנדערע וועג אים צו צעברעכן. רבי נתן זכורנו לברכה האט געזאגט: "ווען איך ווייס שוין אלע מיטלען ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן מיטן יצר הרע, קומט ער מיט א פרישע מיטל, מיט א פרישע וועג מיר צו צעברעכן": אבער ווי גרויס, קלוג און כיתרע ער איז, אלץ גרעסער זענען די הייליגע צדיקים און זייערע עצות, דערפאר דארף מען זיך פסדר באנייען, אלץ אנהויבן פון פריש, קוקן נאר אויף פאנאוים, דורכדעם ווערט מען ניצול פון דעם יצר הרע דעם שלעכטן.

דאס זאגט אונז דער מדרש אין ועתה אלא לשון תשובה; ועתה - און יעצט, אויב איך הייב אן פון יעצט, איך פארגעס אלעס וואס עס איז געווען ביז יעצט, דאן איז דאס א לשון תשובה, דאס איז דער עיקר תשובה.

דאס איז פשוט אין פסוק. ועתה, און יעצט, ווען דו הייבסט אן "פון יעצט", דאן, אל תעצבו - וועסטו נישט ווערן טרויעריג, נאל יחר בעיניכם - און דו וועסט נישט ווערן גערעגט, נאר פארגערט, פי למחז' שליחני אלקים לפניכם - דו וועסט זען אז אלעס האט דער אייבערשטער געפירט צום גוטן, דער אייבערשטער האט אזוי געפירט אז מען זאל פארקויפן יוסף, כדי ער זאל נאכדעם קענען שפיין די אידן.

(זאת התורה ויגש ג - עצתו אמונה וישלח תשפ"ב)

א גוט ווארט

שטארק זיך מיט זיינע שיעורים פסדרן; אפילו דו קומסט נישט ארויף אין ישיבה יעדן טאג - זאלסטו מאכן א ישיבה דאךט וואו דו געפונסט זיך. חכמינו זכורנו לברכה זאגן אויף שמואל הנביא (דברים לח): "כל מקום שהלך" איבעראל וואו ער איז געגאנגען, "ביתו עמו" האט ער געהאט זיין שטוב מיט זיך; דאס מיינט מען, ער האט שטענדיג געהאט מיט זיך א חומש, משניות וכדומה. וואו ער איז געווען - האט ער געלערנט תורה, אזוי ווי אין שטוב. אזוי זאלסטו טון; וואו דו געפונסט זיך - זאלסטו האבן מיט דיר א זעקל ספרים, א חומש, משניות, גמרא און תהילים.

אויך זאלסטו רעדן צום אייבערשטן אין זיין שפראך, פעט אים אויף א גוטע שידוך. זאג: "הייליגער באשעפער, איך וויל חתונה האבן, איך וויל זיין ערליך, איך וויל זיין ריין". זיי מרחיב בדיבור; קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי די פאר ווערטער שפאלטן הימלען.

(עצתו אמונה וישלח תשפ"ב)

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

אריינגעפארן אין א צווייטע קאר

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת וישב, מכרכים החודש, כ"ב כסליו, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו ביסט אריינגעפארן מיט דיין קאר אין א צווייטע קאר - איז נישט די עצה אויפצוהערן דרייוון; קענסט ווייטער דרייוון און דו זאלסט ווייטער דרייוון, און אז דו ווילסט זיין זיכער אז דאס וועט נישט נאכאמאל פאסירן - זאלסטו טון צוויי זאכן יעדע מאל איידער דו פארסט.

ערשטנס, יעדע מאל איידער דו פארסט מיט דיין קאר - זאלסטו זאגן תפילת הדרך. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כט): אלהי הנביא האט געזאגט פאר רב יהודה: "כשאתה יוצא לדרך" ווען דו גייסט אין וועג, "המלך בקונך" זאלסטו קודם נעמען רשות פונעם אייבערשטן, זאלסטו זאגן תפילת הדרך, "וצא" און נאכדעם זאלסטו גיין; מוהרא"ש זאגט מען זאל זאגן תפילת הדרך יעדע מאל מען זעצט זיך אריין אין קאר, אפילו מען פארט נישט ארויס פון שטאט, און אפילו צוואנציג מאל א טאג - זאל מען יעדע מאל זאגן תפילת הדרך, נאר נישט אויספירן די ברכה מיט'ן שם, מען זאל זאגן די ברכה "ברוך אתה שומע תפלה" - אן די שם; זאלסטו אזוי טון.

צווייטנס, זאלסטו געבן צדקה. דער רבי זאגט (ספר המדות אור דרך, סימן ח): "כשתלך בדרך, תתן קצת לצדקה", ווען דו גייסט אין וועג זאלסטו געבן צדקה; אנשי שלומינו האלטן אין קאר א פושקע, און יעדע איינציגסטע מאל איידער מען פארט - לייגט מען א פרוטה אין פושקע און מען בעט דעם אייבערשטן מען זאל צוריקקומען בשלום.

איף האב רחמנות אויף דיר, איף זע ווי דו גייסט איין, דו עסט זיך אויף, דו פירסט חשבונות מיט דעם, מיט יענעם; א שאד זיך אויפצופעסן, א שאד זיך צו פיניגן. ענדערש זאלסטו חזר'ן די אמונה, חזר טאג און נאכט די ווערטער: "אלעס איז אייבערשטער", און "אייבערשטער איז אלעס"; קיינער קען מיר נישט שלעכטס טון, קיינער קען מיר נישט גוטס טון, אלעס איז פון הימל.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חילוק יט): "אין אדם נזקף אצבעו מלמטה", א מענטש צעקלעמט זיך נישט זיין פינגער, "אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה" - נאר אז מען רופט אויס אין הימל; איז דאך זיכער אז דיין טאטע, דיין מאמע, דיין משפחה, דיניע צרות ויפורים - איז אלעס דער אייבערשטער.

גלייב מיר, וואלסטו געפאלגט דעם רבי'ן און געגאנגען שרייען אין פעלד: "דבורנו של עולם רחם עלי, רבורנו של עולם ראטעונו מיר, האב רחמנות אויף מיר, איף בין פארבאפט ביי די נישט גוטע, איף האב מיט עדין א השבון, יעדער איז מיר שולדיג; וואס איז מיט מיר? ווען וועל איך שוין תשובה טון? וויסן און געדענקען אז עס איז גארנישט דא נאר דו אייבערשטער."

וואלסטו געמאכט התבודדות - וואלסטו שוין פון לאנג געווען א פרייליכער, און אלעס וואלט דיר גרינגער געווען. ברודער, הויב אן פונדאסני; איף טו דאס און אלעס איז מיר גוט. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה וישב תשפ"ג, בלק תשפ"ב)

מוהרא"ש דערציילט

די תלמיד המגיד זענען גאר גרויסע צדיקים, און מיט'ן גיין צו זיי וועט זיך אויפוועקן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אמת.

זייערע ווערטער האבן גע'פועלט' אויף אים און ער האט אנגעהויבן צו פארן צו די צדיקים פון יענעם דור. ער איז געפארן צום רבי'ן רבי ברוך'ל פון מעזעביץ ז"ל, צום רבי'ן רבי זושא ז"ל, צו הר"ק רבי מרדכי פון קרעמניץ ז"ל, צו הר"ק רבי גדלי' מליניץ ז"ל, צו הר"ק רבי שלום מפראביטש ז"ל, און צו הר"ק רבי אברהם דוב מחמעלינק ז"ל. די צדיקים האבן אים זייער ליב געהאט און אסאך גערעדט מיט אים. שפעטער איז ער אנגעקומען צום הייליגן צדיק הר"ק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב ז"ל וואס האט אים זייער מקרב געווען און אים גערופן מיט ליבשאפט "מיינ נתנ'לע". רבי נתן איז זייער נתעורר געווארן ביי די צדיקים, עס האט אויפגעהויבן זיין הארץ צו דינען דעם אייבערשטן באמת, אבער למעשה איז ער נישט געווען צופרידן פון די חסידישע ווירטשאפט, ער האט געהאלטן אז דאס פארברענגען ביי סעודות און שמעקן איז סתם ביטול זמן, עס איז א שאד צו פארברענגען די צייט ווען אין די זעלבע צייט קען מען זיצן און לערנען און דינען דעם אייבערשטן.

ער האט געזען די עבודה פון די אלע צדיקים, עס איז אים זייער געפאלן, ער האט אבער נישט געוואוסט די וועג ווי אזוי ער קען אויך זוכה זיין צו ווערן א צדיק. ער איז געווען פול מיט ספיקות און בלבולים, ער האט נישט ארויס געהאט קלאר וואס און ווי אזוי די ריכטיקע וועג איז צו דינען דעם אייבערשטן.

אינמאל איז ער געזעסן צוזאמען מיט א גרופע חסידים ביי א מלוה מלכה, מען האט געמאכט א גורל ווער עס זאל גיין קויפן בייגלעך פאר מלוה מלכה, די גורל איז אויסגעפאלן אויף רבי נתן און ער איז געגאנגען קויפן. אויפ'ן וועג האט ער אריינגעטראכט און זיין מצב און ער איז געווארן זייער דערביטערט. "אויף דעם בין איך באשטאן געווארן? צו קויפן בייגלעך?!" - האט ער געטראכט. ער האט אריינגעטראכט וואס וועט זיין זיין תכלית אויף די וועלט, און ער איז געווארן זייער צובראכן פון דעם.

ער האט זיך אפגעלאזט פון די בייגלעך און ער איז אריין אינגעם גרויסן בית המדרש וואס איז געווען ליידיג אינמיטן די נאכט, ער האט זיך אוועק געזעצט אין ווייבער שולת און תהלים, און אנגעהויבן זאגן א קאפיטל נאך א קאפיטל מיט גרויס ברכות, ער האט זייער געוויינט און געוויינט און נישט געקענט קומען צו זיך פון גרויס ביטערניש, אזוי האט ער געזאגט תהלים ביו קאפיטל נ', און פון אזויפיל וויינען איז ער געווארן אפגעשוואכט און ער איז איינגעשלאפן.

ער האט גע'חלומ'ט ווי ער זעט א גרויסער ליטער פון די ערד ביזן הימל, ער האט פרובירט ארויפצוגיין אויפ'ן ליטער ער איז אבער אראפגעפאלן, ער האט פרובירט נאכאמאל ארויפצוגיין ער איז אבער נאכאמאל אראפגעפאלן, ווי מער ער האט פרובירט ארויפצוגיין העכער איז ער אראפגעפאלן פון א גרעסערע פלאץ און זיך נאך מער צוקלאפט, ביז ער האט געכאפט אזא טראסק אז ער האט אויפגעגעבן און ער האט מער נישט פרובירט ארויפצוגיין, און דאן איז איינער אנגעקומען און אים מחזק געווען און געשטארקט, זאגנדיג: "דראפע זיך און דערהאלט זיך!". דאס איז געווען סוף יאר תקס"ב לפ"ק פאר סליחות.

אין יענע צייט האט געוואוינט אין נעמירוב א איד מיטן נאמען ר' ליפא, ער פלעגט פארן צו אסאך צדיקים, און ווען ער האט געהערט אז אין שטאט ברסלב, וואס איז נישט ווייט פון נעמירוב, איז אריינגעקומען וואוינען א צדיק, האט ער באקומען חשק צו גיין צו אים, און אזוי האט ער טאקע געטון, ער איז אבער געווען צום רבי'ן אויף שבת פרשת פי תבא. ער איז זייער נתעורר געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט ביים רבי'ן און זיין הארץ האט אים אנגעהויבן ציען צום אייבערשטן מיט א גרויסע ברען. יענעם שבת האט דער רבי דערמאנט עטליכע מאל: "איך זע א גייע נשמה אין אוקריינע נאנט צו ברסלב", און ער האט גערעדט איבער די גרויסקייט פון די נשמה. דער עולם האט נישט געוואוסט וועם דער רבי מיינט מיט דעם.

מוצאי שבת קודש, וואס איז דאן געווען "א סליחות", איז ר' ליפא צוריק געפארן צו זיין שטאט נעמירוב, ער איז געגאנגען אין שול זאגן סליחות, און אזוי ווי עס איז אים נאך געליגן אין די ביינער די התעוררות וואס ער האט באקומען שבת ביים רבי'ן, האט ער געזאגט די סליחות מיט גרויס ברען און פונגה מיט געשמאק, און אפילו ביי די לעצטע שטיקלעך פון סליחות, ווי "ענגי ה' ענגי" "מי שענה לאברהם" און אזוי ווייטער, די שטיקלעך וואס מען כאפט שוין געווענליך אפ, האט ער עס אבער געזאגט מיט גרויס חשק שטייט און רואיג און מיט גרויס כוונה. ווען די אינגעלייט אין שול האבן געזען די התעוררות וואס האט אנגעכאפט דעם ר' ליפא, האבן זיי אים אויסגעפרעגט נאך סליחות וואס די מעשה איז, האט ער זיי דערציילט אז דא נישט ווייט, אין שטאט ברסלב, האט זיך אריין געצויגן א פרישער צדיק, אן אייניקל פון בעל שם טוב, און ער איז געגאנגען צו אים אויף שבת און דארט איז ער זייער נתעורר געווארן צום אייבערשטן. ווען רבי נתן האט דאס געהערט איז ער זייער געווען געווארן, אפטר וועט ער ביי דעם צדיק טרעפן דאס וואס ער זוכט, אפטר וועט דער צדיק אים אויך מעורר זיין און אים פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג. נאך יענעם טאג האט ער זיך צוזאם געשטעלט מיט רבי נפתלי און רבי זלמן און זיי זענען אינאיינעם געפארן צום רבי'ן.

ווען ער איז אנגעקומען צום רבי'ן האט רבי נתן דערקענט אז דער רבי איז געווען דער וואס איז געקומען צו אים אין חלום און אים געזאגט "דראפע זיך און דערהאלט זיך". דער רבי האט גערעדט מיט זיי א שטיק צייט. זייענדיג דארט האט רבי נתן שוין געהערט אז ביים רבי'ן איז דער עיקר ראש השנה, ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען בלייבן דארט ביז ראש השנה, איז ער אהיים געפארן מיטן חשבון צוריק צו קומען צום רבי'ן אויף ראש השנה. פרייטאג פרשת נצבים, כ"ז אלול, האט זיך רבי נתן ארויסגעלאזט אויפ'ן וועג צוזאמען מיט זיין חבר רבי נפתלי, צו פארן צום רבי'ן אויף שבת און שוין בלייבן דארט אויף ראש השנה וואס איז דאן אויסגעפאלן מאנטאג און דינסטאג.

א

שאלות ותשובות ברסלב פארנואס איז אזוי שווער צו שמועסן מיטן אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דארף וויכטיג הילף, און איך בעט זייער אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר ארויסהעלפן. און דאס איז איבער די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן אזוי ווי מען שמועסט מיט א נאנטן חבר.

שוין אסאך יארן וואס איך בין זיך מתבודד, איך גלייב באמונה שלימה אז דער אייבערשטער הערט יעדעס ווארט וואס איך רעד צו אים, און איך האב ליב צו מאכן התבודדות, אבער עס איז מיר אזוי שווער אנהויבן א געהעריגע שמועס מיטן אייבערשטן, זיך צו עפענען די הארץ און זיך אויסצושטעלן דאס הארץ פאר אים.

ווען איך גיי דורך א צרה חס ושלום, א פיזישע פראבלעם, אדער גאר א שטארקע שוועריקייט אין לעבן, דעמאלט איז מיר אביסל גרינגער זיך אויסצושמועסן און אויסגיין דאס הארץ פארן אייבערשטן איבער דעם ענין, אבער סתם אזוי טאג טעגליך גייט עס מיר פשוט נישט, איך זין און איך ווארט, איך קוק און איך זוף, אבער עס גייט ממש נישט. ברוך ה' אז דא און דארט קומט ארויס עפעס א ווארט, אבער נישט קיין געהעריגע שמועס. איך קען אפילו קוקן מיט די אויגן צום אייבערשטן, און איך שפיר ווי ער קוקט צוריק צו מיר, אבער עס מיר אזוי שווער צו רעדן און שמועסן מיט אים.

ווען עס קומט צו בעטן עפעס א געוויסע זאך וואס איך דארף, אדער צו דאנקען אויף א גוטע זאך וואס איך האב באקומען, איז מיר עס גרינגער, איך קען אפילו געבן קאמפלימענטס פארן אייבערשטן פבכול, אים צו לויבן און זאגן ווי גוט ער איז צו מיר, אבער דאס איז אויך נאר זייער בקיצור, אפגעזאגט און געגאנגען ווייטער, עס אנטוויקלט זיך נישט א שמועס פון דעם. ווען עס איז דא א נושא וואס איז מיר וויכטיג און איך וואלט עס אמתדיג געוואלט איבערשמועסן מיטן אייבערשטן, איבערגיין אלע צדדים פון די זאך, פשוט ווי איך וואלט עס אויסגעשמועסט מיט א קלוגן איד, דאן גייט עס נישט, עס שטרענגט מיר אזוי אז איך ווער ממש צעפלאצט פון דעם.

איך האב ברוך ה' אמונה, איך גלייב באמונה שלימה אז דער אייבערשטער איז געבן מיר, ער הערט מיר, ער זעט מיר, אבער איך וואונדער זיך אויף מיר אליין פארנואס ווען איך רעד אינדער היים אדער מיט א חבר, איך שמועס מיט סיי וועמען און זיכער ווען איך רעד מיט א רב אדער משפיע, דאן איז מיר אזוי גרינג צו רעדן און שמועסן, עס פארט ממש א מחץ, פארנואס ווען עס קומט צו רעדן מיטן אייבערשטן, דער מקור פון חכמות און גוטסקייט, ווערט אלעס פארהאט?

איך גלייב אז ווען איך וועל זוכה זיין איין טאג צו קענען געהעריג רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן, וועט נישט זיין קיין זיין זאך וואס איך וויל וואס איך וועל נישט קענען באקומען פון אים.

איך פרוביר צו טראכטן פון וואו עס נעמט זיך די שוועריקייט, וואו ווערט עס פארפלאגט און און אויפן ערשטן בליק זעט מיר אויס אז עס האט צוטון מיט דעם וואס איך ווייס אז דער אייבערשטער ווייסט שוין בעסער פון מיר אליין אלעס וואס שטערט מיר, אלעס וואס גייט אריבער אויף מיר, און ער ווייסט שוין אויף וואס איך גיי אים יעצט זאגן, איך בין אים גארנישט דא חתוש. אזוי ווי ווען איך וועל זיך גיין אויסרעדן צו אן ערליכער איד, ווי נאר איך זע אז ער האט געכאפט און פארשטאנען מיין פראבלעם, וועל איך עס נישט איבערזאגן נאכאמאל, איך וועל זיך שפירן ווי א חזק איבערצוזאגן די זעלבע זאך וואס ער האט שוין געהערט א מינוט צוריק פון מיר, און זאג עס נאך איבער מיטן זעלבן טאן און ניגון; די זעלבע שפיר איך זיך ווי א חזק ווען איך שמועס אויס א זאך מיטן אייבערשטן, ער ווייסט דאך שוין פאראויס פונקטליך וואס און ווי אזוי איך גיי יעצט זאגן וואס איך וויל זאגן.

רעדנדיג מיט א נאנטער חבר קען איך פאקטיש יא רעדן מער באריכות, מער זיך אויסשמועסן, אבער דאס איז טאקע דערפאר ווייל איך האב די געפיל אז איך בין אים עפעס מחדש, עפעס וואס ער האט נישט געוואוסט פריער, און אויב איך וועל אים עס נישט זאגן וועט ער דאס נישט וויסן, און דערביי איז די שמועס געשמאק, איך שפיר אז איך טו עפעס אויף.

איך האף אז איך האב זיך גוט מסביר געווען, און איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען געבן עצות און הדרקה אויף דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסליו, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב געהאלטן דיין בריוו.

שטארק זיך מיט תפילה והתבודדות. מען דארף זיין א גרויסער עקשן, נישט אפלאזן די הייליגע עבודה פון התבודדות והפילה.

דער הייליגער רבי זאגט (לויט מוה"ר חלק א, סימן ב): "צריך לידע" מען דארף וויסן, "איך ללחם" ווי אזוי צו מלחמה האלטן, "עם החרב" מיט די שווערד פון תפילה והתבודדות, "שלא יטה אותה לימין

<<<<<

אנקומענדיג צום רבי'ן האט דער רבי זיי געזאגט: "איך וועל אייך פירן אויף א גייעם וועג". פרייטאג צו נאכטס האט רבי נתן געגעסן ביים רבי'ן און ער איז זייער נתעוור געווארן פון די דיבורים וואס ער האט געהערט. נאך די סעודה ווען דער עולם איז זיך צעגאנגען, יעדער איז אהיים געגאנגען שלאפן, האט אבער רבי נתן נישט געקענט גיין שלאפן, עס האט געברענגט אין אים א גרויסע התעוררות און א פייער, ער איז געגאנגען שפאצירן אינדרויסן פון שטאט און געשריגן צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, אין הארץ אריין! ער פייער, פייער מיר אריין דאס פייער אין הארץ אריין!" ער האט גערעדט און געוויינט צום אייבערשטן די גאנצע נאכט. רבי נתן איז שוין געבליבן ביים רבי'ן אויף ראש השנה און ער איז מוראדיג נתעוור געווארן דארטן.

אוי איינע פון די טעג פון עשרת ימי תשובה איז רבי נתן אריין צום רבי'ן פריוואט און זיך אויסגערעדט זיין גאנצע הארץ, אלעס וואס גייט אויף אים אריבער. דער רבי האט גערעדט מיט אים און אים זייער מחזק געווען, דער רבי האט אים געגעבן עטליכע הנהגות וואס צו טון, צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות און נאך. דערנאך איז דער רבי ארויסגעגאנגען מיט אים צו כאפן א שפאציר, דער רבי האט גערעדט צו אים דיבורי התחזקות אז מען טאר נישט ווערן צובראכן און צופאלן פון קיין שום זאך אויף דער וועלט, וואס עס זאל זיך נאר דרייען מיט א מענטש דארף ער זיך שטענדיג שטארקן און דערהאלטן, און אינמיטן די שמועס האט דער רבי ארויפגעלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד". דאן האט דער רבי אים די ערשטע מאל געזאגט די עצה פון התבודדות, אז עס איז נישט דא קיין אנדערע עצה פאר א מענטש אויף דער וועלט, נאר אז ער זאל אנטלויפן צום אייבערשטן, אז ער זאל דערציילן פארן אייבערשטן, אויף די אייגענע שפראך, אלעס וואס גייט אויף אים דורך ברוחניות ובגשמיות, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ער גוטער חבר.

די ווערטער זענען אריין אין רבי נתן'ס הארץ ווי א פייער, דאן האט ער פארשטאנען אז ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. וואס עס וועט נאר אריבער גיין אויף אים, וואסערע סארט מניעות און שוועריקייטן, ספיקות און בלבולים, ער וועט נאר האבן; וועט ער דאס אלעס דערציילן פארן אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים העלפן און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג. און פון דאן איז ער שוין געבליבן מקורב און דבוק צום רבי'ן אויף אייביג. און רבי נתן האט דאס גלייך מקיים געווען, ער איז אריין אין א שול וואס איז געווען דאן ליידיג, און ער האט זיך אויסגעגאסן דאס הארץ פארן אייבערשטן, דערציילנדיג פאר אים אלעס וואס איז אים געליגן אויפ'ן הארץ.

כאטש וואס דער רבי האט געהאט אסאך תלמידים, גאר גרויסע תלמידים, איז אבער רבי נתן יעדן איבער געשטיגן. ער האט פארשטאנען אז דעם רבי'ס לימודים איז נישט נאר געווען פאר דעמאלט, נאר עס וועט שוין בלייבן אויף אייביג, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "מיין פייער וועט שוין טלוען ביז משיח וועט קומען". רבי נתן האט אפגעשריבן אלע ספרים, אלע תורות און שמועסן פון רבי'ן, אויסער די ספרים וואס רבי נתן האט אליין געמאכט וואס זענען מחו' און מחזק, עס בלאזט אריין א געפענונג און א שטארקייט אין יעדן וואס לערנט עס. ביז'ן היינטיגן טאג איז זיך די גאנצע וועלט מחו' מיט זיינע הייליגע ספרים, מיט די ירושה וואס ער האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן.

רבי נתן וועט טולטש'נער ז"ע, דער תלמיד מובהק וואס האט איבער גענומען רבי נתן, פלעגט אנהויבן זיין דרשה ביי די סעודת הילולא פון רבי נתן מיט די ווערטער: "דער הייליגער רבי נתן האט אונז איבער געלאזט א גרויסע ירושה וואס ער האט באקומען פון הייליגן רבי'ן, לאמיר זיך צוטיילן צוזאמען מיט די ירושה" און אזוי איז ער אריין אין א שמועס פון די הייליגע ווארימע דיבורים פון רבי נתן וואס זענען מחו' יעדן איינעם.

לאמיר זיך אויך שטארקן מיט די הייליגע ירושה, לאמיר לערנען, הערן און מקיים זיין די אלע עצות און לימודים וואס רבי נתן האט אונז איבער געלאזט פון רבי'ן, און אזוי וועלן מיר מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט לנצח נצחים.

(ספר פעלת הצדיק)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' געהויבענע שבת הנוכה מיט'ן ראש ישיבה שליט"א

גאר א הערליכע שבת קודש האבן אנשי שלומינו מיטגעלעבט דעם שבת הנוכה, ווען מען האט אפגעראכטן דעם געהויבענעם שבת הנוכה אינאיינעם מיט'ן ראש ישיבה שליט"א אין קרית ברסלב ליבערטי. דער ראש ישיבה שליט"א איז שוין אנגעקומען אין שטעטל אום מאנטאג נאכט, און די וועכנטליכער ליל שיש שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א אויך שוין געגעבן אין שטעטל. גאר א שיינע לענגערע דרשה וואס האט זיך פארציגן צו א שעה און האלב, מיט גאר שיינע התחזקות און עצות פאר'ן לעבן, מען קען הערן דעם גאנצן שיעור אויף די "קול ברסלב" טעלעפאן ליניע.

אויף שבת זענען געקומען צו פארן גאר א גרויסער ציבור, צו זיין אויף שבת הנוכה מיט אנשי שלומינו. ווי באקאנט ווען דער הייליגער רבי האט געלעבט איז מען זיך צוזאמגעקומען ביים רבי'ן דריי מאל א יאר, אויף ראש השנה, שבת הנוכה, און יום טוב שבעות. איידער דער הייליגער רבי איז פסתלק געווארן האט ער אונז אנארוימט אז מיר זאלן ווייטער קומען צו אים אויף ראש השנה, און דערפאר שבת האט מען געהאט די זכי' צו טויזענטער אידן יעדעס יאר קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, אבער אויף די אנדערע צוויי צייטן פריט מען זיך און מען קומט זיך צוזאם מיט אנשי שלומינו צו דאווענען אינאיינעם מיט ברסלב'ע חסידים, און מיט דעם איז מען ביים הייליגן רבי'ן.

גאר א שווערע פראסט איז געווען גאר ווארעם און אנגענעם. דער ראש ישיבה האט געדאווענט אלע תפילות אין די אבער אינעווייניג איז געווען גאר ווארעם און אנגענעם. דער ראש ישיבה האט געדאווענט אלע תפילות אין די האשקין שול, קבלת שבת האט מען געהאט די זכי' צו הערן דעם ראש ישיבה דאווענען, עס האט אנגעווארעמט יעדעס הארץ, אויך אינדערפרי איז דער ראש ישיבה צוגעגאנגען צו שחרית, און געדאווענט א ווארימטע הלל וואס האט יעדן אנגעווארעמט דאס הארץ. אין לויף פונעם שבת האט מען געהאט די זכי' צו הערן דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס האט איבערגעזאגט די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן, אנגעצויגען א פרישע חיות און ברען צו דינען נאר דעם אייבערשטן, און ווי אוי מען האבן אזא גוטע און געשמאקע לעבן, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, אז מען הערט זיך צו צום הייליגן רבי'ן. דער גאר הערליכער שבת וועט זיך בייער פון אלע באטייליגטע אויף גאר א לאנגע צייט.

השבת נועם הנשמות!

סעודת הודאה מיט הנוכת הבית מוצש"ק אין שטעטל

נאך דער הערליכן שבת וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט אפגעראכטן אין שטעטל אינאיינעם מיט פילע געסט אנשי שלומינו, איז מוצאי שבת קודש אפגעהאלטן געווארן א הערליכע מלוה מלכה אין שטעטל. טראץ די גאר שטארקע קעלטן וואס האט געהערשט אין גאס, זענען מוצאי שבת קודש געקומען צו פארן פון אנדערע שטעט פילע צענדליגע געסט, וואס האבן נישט געקענט זיין שבת אין שטעטל, און האבן זיך געפרייט צו קוען מיטהאלטן דעם שיינעם סעודת מלוה מלכה, זיך צו קענען אנוואוימען דאס הארץ מיט די ווארימע דיבורים פון הייליגן רבי'ן. מען האט זיך געוואוינט צו א ברייטע סעודה, לכבוד מלוה מלכה און לכבוד הנוכה און מען האט געזענען אינאיינעם די זמירות למוצאי שבת.

צום ערשט האט אויפגעטרעטן דער יושב ראש מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו, וואס האט ארויסגעברענגט די פיר גרויסע זאכן וואס דער מסיבה טוט פארשטעלן, א סעודת ראש חודש, סעודת מלוה מלכה, סעודת הנוכה, און בעיקר א מסיבת הנוכת הבית פאר'ן צווייטן בנין התלמוד תורה דא אין שטעטל. און ער האט ווייטער שוין ארויסגעברענגט פון די השתלשלות פונעם שטעטל, דערנאך האט מען געהערט א שיינע באריכט פונעם באלייכטן אדמוניסטראטאר פון די מוסדות מו"ה רפאל פורסט הי"ו, וואס האט איבערגעגעבן א ביסל וואס טוט זיך אין די מוסדות, ווי שייך די מלמדים און מונחים געבן זיך אפ מיט די טייערע קינדער, און גלייכצייטיג איבער דעם גרויסן בודזשעט פון די מוסדות, און ער האט געמאלדן איבער די עפענונג צוויי נייע פראגראמען, איינס "פולע שכל לימוד", ווי אלע וואס האבן די מעגליכקייט וועלן באצאלן די פרעל קאסט פון זייערע קינדער. און די צווייטע "כאילו ילדו" צו קענען ספאנסערן א קינד וואס מאייה סיבה שהוא ווערט זייער שכל לימוד נישט געדעקט.

דער ראש ישיבה האט ארויפגעברענגט צענדליגע אינגלעך, בחורים, און אינגעלייט צו מאכן זייערע סיומים ברבים, יונגע קינדער האבן געמאכט סיומים אויף מסכתות הש"ס און משניות, און דערנאך בחורים וואס האבן מסיים געווען פארשידענע זאכן, מסכתות הש"ס, משניות, זוהר הקדוש, ליקוטי מוהר"ן, און נאך. און דערנאך אינגעלייט. דערנאך האט מען ארויפגעברענגט מו"ה אברהם אלעזר פריעדריך הי"ו וואס האט מיט גרויס התרגשות געמאכט זיין ערשטער סיום הש"ס, נאכן סיום הש"ס ער געלערט אפאר ווערטער און דעציילט א ווען ער האט געזען מו"ה שבתי מזורחי הי"ו מאכן זיין סיום הש"ס האט דאס אים אינספירירט און אים געגעבן דעם שטופ און "ש"ס איז אויך געמאכט פאר אים". דערנאך האט מען געהערט דיבורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, וואס האט ארויסגעברענגט אז מען איז זיך דא צוזאם געקומען צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז מיר זענען מקורב צום רבי'ן, ער האט שטארק ארוםגעברענגט וואס מיר באקומען פון הייליגן רבי'ן, ווי מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז אונזערע קינדער זענען זוכה צו לערנען אין די מוסדות וואו מען איז זיי מתקן מיט די לימודים פון הייליגן רבי'ן. און ארויסגעברענגט אז די פילע צענדליגע סיומים וואס מען האט געצט מיטגעהאלטן דארפן געבן די חיזוק אז די תורה איז געמאכט פאר יעדן איד. נאך ברכת המזון איז דער עולם זיך צעגאנגען מיט א שטארקע הנאה און התעוררות, זיך ווייטער צו שטארקן אין עבודת ה'. להודות ולהלל לשמך הגדול!

אז לשמאל" נישט צו בייגן די שווערד נישט רעכטס און נישט לינקס. ווען מען גייט דאווענען, מען גייט נוצן די שווערד פון תפילה - דארף מען אסאך חיזוק; ווייל ווען א מענטש וויל זיך שטעלן דאווענען, ער וויל בעטן דעם אייבערשטן - קומען צוויי קליפות אים שטערן ער זאל נישט דאווענען, א רעכטע קליפה מיט א לינקע קליפה. די רעכטע קליפה זאגט: וואס דארפסטו בעטן דעם אייבערשטן? אלעס וואס דער אייבערשטער טוט - איז דאך נאר גוט! אויף זאגט די קליפה: דער אייבערשטער ווייסט דאך אלעס, וואס דארפסטו רעדן צו אים? דאס איז אמת, אז דער אייבערשטער מאכט אלעס צום גוטן און ער ווייסט אלעס, אבער דער אייבערשטער וויל מיר זאלן דאווענען און אים בעטן. ווען עס קומט אריין די מחשבות ביים דאווענען - איז דאס קליפת ישמעאל. נאכדעם איז דא א לינקע קליפה פון כפירות ואפיקורסות, וואס לייקנט אין אלעס; די קליפה פאררירט דעם מענטש: וואס האסטו צו דאווענען? עס איז גארנישט דא, חס ושלום.

דערפער, ווער עס געמט די שווערד פון תפילה דארף האלטן די שווערד שטארק, נישט זיך לאזן בייגן נישט רעכטס און נישט לינקס, "ושיהא קולע אל השערה" נאר זילן צום פונקט, שטעכן מיט'ן שווערד א שטעף נאך א שטעף, אן קיין אפשושעל. "ולא תחא" אפילו ער זעט אז עס גייען אריבער אזויפיל טעג און יארן און ער איז נאכנישט געענטפערט געווארן, זאל ער ווייטער שטעכן מיט'ן שווערד פון תפילה, בעטן און בעטן אן קיין אויפהער, דאס מיינט זיין "קולע אל השערה", מען זילט צום פונקט, מען געבט נישט אויף, זאל זיין וואס זאל זיין פארשטייט זיך, ווען מען בעט דעם אייבערשטן - דארף דאס זיין מיט תחנונים, מיט געבעט. מען בעט א מתנת חנם, נישט אז מען האלט עס קומט מיר, נאר בלשון תחנונים: "רבונו של עולם, געב מיר א מתנת חנם; עס קומט מיר גארנישט, אבער דו ביסט דאך א בעל הרחמים, בעט איך דיר, האב אויך מיר רחמנות און געב מיר א ישועה"; אויב מען איז אן עקשן, מען האלט די שווערד צום פונקט, מען געבט נישט אויף - באקומט מען די ישועה.

די בעסטע זאך איז, דו זאלסט פון דעם אליינס מאכן תפילה והתבודדות, שמועסט דאס אליינס אויס מיט'ן אייבערשטן: "רבונו של עולם איך וויל אזוי שטארק רעדן צו דיר, איך וויל דיר אלעס דערציילן, אבער עס קומען מיר אריין שלעכטע מחשבות וואס שטערט מיר דאס רעדן צו דיר, איך טראכט וואס האב איך צו רעדן צו דיר ווען דו ווייסט שוין אלעס אליינס? אזוי זאלסטו אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן. ווייל דער הייליגער רבי זאגט (שם): "זה חנינת מחשבות זרות שבתפילה" די שלעכטע מחשבות וואס קומען צום מענטש ביים דאווענען, "שהם עננין דמכסין על עינין" דאס זענען וואלקענעס וואס פארשטעלן די אויגן, "כמו שכתוב" אזוי ווי עס שטייט (אברהם ב. מד): "ספתה כענן לך" וכי' דו האסט זיך באדעקט מיט א וואלקן, מעבוד תפילה, די שלעכטע מחשבות זענען אזוי ווי וואלקענעס וואס פארדעקן די ליכטיגקייט פון די זון, אזוי אויך די קשיות אויפ'ן באשעפער פארשטעלט די ליכטיגקייט פון זען זאלקת.

די צוויי קליפות, עשו און ישמעאל; די קליפה פון עשו איז כפירה, וואס רעדט איין שלעכטע מחשבות; חס ושלום, לית דין לית דין, און די אנדערע קליפה פון ישמעאל, וואס רעדט איין שלעכטע מחשבות, אז "שמע ה' תפלתך", אלעס איז דער אייבערשטער און עס פעלט נישט אויס צו מתפלל זיין; די צוויי קליפות שטערט פון דאווענען, און משיח צדקינו וועט לוחם זיין מיט'ן שווערד פון תפילה און זיי אינגאנצן מכניע זיין.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סדיי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדי'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

היכל נגינה

א הערליכע רייכע אוצר פון נגינה, ווארעמע און לעבעדיגע, קורצע און לאנגע, וואס ברענגען אריין אמונה און חיזוק מיט געשמאק קול ברסלב **212-444-9191** 1, 6

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה חיים אהרן קלימניק הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למול טוב מו"ה יואל משה מייזעלס הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפילה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפילה; רעסעפיס; און נאך 845-351-0960 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876